

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XXVII. Quomodo Macedonius postquam è sede sua ejectus est, adversus Spiritum sanctum impie locutus sit: & quo pacto Marathonius unà cum quibusdam aliis, ejus haeresin auxit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἀνά πᾶν τὸ ὑπὸ κοινὸν ἐξέπεμψαν καὶ ἐδὴ
 ταύτη μὴ ὑπογράφουσι, ἐπέδωκεν ὑπερ-
 ρεία φυγῆ (ἡμιθέου, καὶ) παρὰ τὸ βῆ-
 σπύρας ὡδὲ γὰρ φησὶν ἐσπύδαο, λογί-
 σθητοῖς ἀκονίτι τ' ὑπερθεῖς Ἰησοῦ Ἰακώβου τὸ ἴ-
 δεῖν μεγίστων συμφορῶν ἐμφερῆς ἦν τοῖς
 ἐρημίταις τὰς ἀρχαῖς ἀνά πᾶν τὸ ὑπὸ κοινὸν
 καὶ τὰς παλαιὰς ἐκκλησίας διωγμὸς εἶχε
 μονοεχὶ τῶν ἀπλησίων τοῖς πρὶν Ἰησοῦ τῶν
 ἐλληνιστῶν βασιλέων· εἰ γὰρ ταῖς εἰς σῶμα
 πτωχείας μετεώτερον ἐδόκει, χαλεπώ-
 τερον εἰκότως τοῖς εὐφροῦσι, διὰ τὴν αἰ-
 χυλίαν ἐθαίνετο· ἀμφὸς γὰρ, ὅτι διώκων καὶ
 ὁ διωκόμενος, ἐκ τῆς ἐκκλησίας ὠρμηθῆναι
 καὶ τὸ σῶμα αἰχρὸν τὸ κακόν, ὅσον πρὸς τὸ
 ὁμοφύλους τὰ πολεμίων δοῦναι, καὶ πρὸς ἀλ-
 λοφύλους τοιαύτως εἶναι, ὁ ἱερατικός θεσμός
 ἀπηνόητος.

A ad omnes Imperii Romani Provincias
 miserunt: eosque qui hunc fidei subscri-
 bere renuissent, in exilium ablegati jus-
 serunt ex Imperatoris mandato. Id enim
 illi studuerant, cum existimarent se hoc
 pacto ea quæ vellent facile perfecturos
 esse. Verum ea res gravissimarum cala-
 mitatum causa existit. Nam per univer-
 sum orbem Romanum, tumultus non
 dissimilis iis quos supra retulimus, exor-
 tus est, & omnes ubique Ecclesias quæ-
 dam quasi persecutio occupavit, cujus-
 modi olim sub Ethnicis Imperatoribus
 grassata fuerat. Etsi enim hæc quod qui-
 dem ac cruciatus attinet, remissior vide-
 batur, prudentibus tamen viris propter
 infamiam visa est acerbior. Utrique
 enim, & is qui persequebatur, & ille qui
 persecutionem sustinebat, ex Ecclesia
 erant. Tantoque turpius erat id malum,
 quanto gravius est adversus tribules &
 cognatos, ea quæ hostes solent, perpetra-
 re: cum tamen divina lex prohibeat, ne
 adversus extraneos ejusmodi animo si-
 mus.

Κεφ. κζ.

CAP. XXVII.

Ἡμεῖς τὸ ἐκστῆσαι τὸν ἱερέα, μακεδόνα καὶ τὸν ἅγιον ἱερέα φέ-
 ρουσι πνεύματι καὶ ὅτι μαραθάνιος σὺν ἀλλοῖς πῶ
 ἐκείνῃ αἰρέσει ἦν ἡσυχαστῆς.

Quomodo Macedonius postquam è sede sua
 ejectus est, adversus Spiritum sanctum im-
 pie locutus sit: & quo pacto Marathonius
 unà cum quibusdam aliis, ejus
 heresin auxit.

Ἡ δὲ κοινότης ἐπαινεμένη ἐπι μᾶλλον
 ἐπέδιδε, καὶ πρὸς νεωτερισμὸν εἰς-
 τὴν ἀπαθραδιστικὴν τὴν καὶ τῶν πα-
 τερῶν ὑπερφρονῶσα, ἰδίως ἐτίθει νόμους
 καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις πρὸ Θεοῦ δο-
 ξάσαντο ἡξίως· αἰετὸς ἔξενά τεινοῦσα δόγ-
 ματα, ὅσα ἡμέμει τῶν καινῶν καινοτέροις
 ἀπαθραδιστῶν, ὡς πρὸς δὴ καὶ νῦν συνέβη
 ἰσχυρῶς γὰρ μακεδόνα ἀφῆρθη τὴν καινῶν
 ἰσχυρῶς ἐκκλησίαν, ὅσην ἐκ τῶν ἀπλησίων
 ἰσχυρῶς τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀκάκιον καὶ εὐδόξιον
 ἰσχυρῶς τὸν ἰὸν Θεὸν εἶναι, καὶ πάντα τὰ
 κατ' ἐπίαν ὅμοιον τῶν πατέρων τὸ δὲ ἅγιον
 πνεῦμα, ἀμοιρῶν τῶν αὐτῶν πρεσβείων
 ἀπεφάνετο, διάκονον καὶ ὑπηρέτην καλῶν,
 καὶ ὅσα πρὸς τῶν θεῶν ἀγγέλων λέγων
 τίς, ὅτι ἀν' ἀμαρτοῦ ταύτης ἡ δόξης ἐκοι-
 νῶνται αὐτῶν, ἐλευσίσ τε καὶ εὐστάθιος, καὶ ὅτι
 τότε πρὸς τῶν ὄντων ἐναντίας αἰρέσεως

NOvitas autem cum laudaretur,
 magis magisque increvit, & ad res
 quotidie novandas processit: fastuque &
 arrogantia elata, despectis patriis consti-
 tutionibus, privatas leges constituit. Nec
 eadem cum vetustioribus sentire de
 Deo sustinuit: sed peregrina indies
 dogmata excogitans, nova novis accu-
 mulare nunquam destitit. Quod quidem
 etiam tunc accidit. Postquam enim
 Macedonius Constantinopolitana ex-
 tus est Ecclesia, non amplius eandem
 cum Acacio & Eudoxio opinionem ten-
 nuit. Docebat enim, Filium quidem De-
 um esse, per omnia similem Patri, adeoq;
 secundum substantiam. Spiritum vero
 Sanctum ejusdem honoris & dignitatis
 expertem esse asserbat: famulum ac
 ministrum cum appellans, & quæcun-
 que alia quispiam de Angelis dicens,
 non aberraverit. Eandem cum illo opi-
 nionem amplexi sunt Eleusius & Eusta-
 thius, & reliqui omnes qui eo tempo-
 re à contrariæ sententiæ assertoribus

Ecce

depositi fuerant Constantinopoli. Quibus haud exigua pars populi adhæsit, tam Constantinopoli, quam per Thraciam, Bithyniam & Hellespontum, finitimasque Provincias. Nam vivendi ratio, quam vulgus potissimum spectare solet, haudquaquam in illis culpanda erat. Etenim incellus quidem eorum gravis: disciplina vero, Monastica similis fuit. Ad hæc sermo non inuentus, & ingenium ad perluadendum accommodatum. Cujusmodi tunc fuisse dicitur Marathonius: qui ex rationario publico officii Præfecturæ Prætorianæ, cum opes maximas sibi comparasset, finitâ militiâ, agrorum ac pauperum sub eodem tecto degentium curam gessit. Postea vero suafu Eustathii Sebastii Episcopi, Monasticam amplexus est vitam: & sodalitiū Monachorum instituit Constantinopoli, quod ad nostram usque ætatem continua successione perseveravit. Hanc porro hæresin, tum studio, tum opibus suis tantopere adjuvit, ut sectatores Macedonii à quibusdam Marathoniani appellentur: nec immerito, ut equidem cenfeo. Hic enim solus unâ cum sodalibus suis perfecisse videtur, ne hæc hæresis Constantinopoli penitus extinguetur. Etenim ex quo depositus fuerat Macedonius, nec Ecclesias deinceps, nec Episcopus ullos habuerunt Macedoniani, usque ad Principatum Arcadii. Quippe Ariani id nequaquam sinebant, à quibus omnes qui contraria ipsi sentirent, extrudebantur Ecclesiis, & gravibus suppliciiis afficiebantur. Ac difficile quidem fuerit, omnes Episcopos qui tunc temporis sedibus suis expulsi sunt, figillatim recensere. Nulla enim Provincia Imperii Romani, ut equidem existimo, hujus calamitatis expertus fuit.

Α ἐν κωνσταντινῶν πόλει καθηρέθησαν οἱ ἐκ τῆς ὀλίγης μοίρας ἧς λαβὴ ἐπέβητο καὶ τὴν κωνσταντινῶν πόλιν, βιθυνίαν τε & θρακίαν καὶ ἑλλησποντον, καὶ τὰ περὶ τῆς ἰσθμῆς καὶ τῶν περὶ τὸν βίον, ὅ μάλιστα τὰ πλεῖστα περιέχει τὸν ἴσον, ἔφαυλως εἶχον περιόδους τε καὶ τὴν αὐτὴν σεμνὴν & ἀσκητικὴν μοναχοῦσιν ἀγαθὴν λόγον & οὐκ ἀκομψόν, καὶ ἔδωκεν πεῖρασ τὸν οἶον δὴ τότε καὶ μαραθῶνιον ἡμέρας φασὶν ὅς δὲ τὸ ψηφιστὸν δημοσίως τῶν ἰσώτερος ἰσώτερος στρατιωτῶν, πλεῖστον πολὺ συνέλαβεν, ἐπειδὴ τῆς στρατιᾶς ἐπαύσατο, συνιστάνοσεν ἰσίων καὶ πτωχῶν ἐπεμελεῖτο μὴ δέ τὰ τα, πείσαντο εὐσεβείας & σεβασίας ἐπιπέπτε, τὸν ἀσκητικὸν βίον ἐπήνεσε, καὶ συνιστάνοσεν ἰσίων ἐν κωνσταντινῶν πόλει συνιστάνοσεν καὶ εἰς οὐκ εἰσέτι νῦν ἐστὶ ταῖς διαδοχῆσιν σωζομένη ἐπὶ τοσούτων ἡ ταύτην τὴν αὐτὴν ἀρετῆσιν καὶ χημάσιν ἰδίους συνελάβετο, οὐκ ἄλλως πῶν μαραθῶνιαν ἐστὶ μακεδονίον ὀνομάζεσθαι, ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἀπεικόντως φανείτω γὰρ μόνον ὅτι μὴ τῶν σωζομένων, τῶν παντελῶς ἀποσβῆσαι ταύτην τὴν ἀρετῆσιν κωνσταντινῶν πόλει αἴτη ἡρώμετο ἀφ' ἧς γὰρ καθηρέθη μακεδονίον, ἔτε ἐκκλησίαν, ἔτε ἐπισκόπους, εἶχον μέχρι τῆς δευτέρας βασιλείας ἐγὼ συσχεώρων οἱ δὲ οὐκ εἰσέτι ἐστὶ ἐναντίως δοξάζουσαν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἰσίων ἰσίων, καὶ δὲ οὐκ εἰσέτι πτωχῶν πλείονος μὴ ἐν οὐκ εἰσέτι τῶν ἰσίων ἐκ τῶν ἰσίων πτωχῶν ἡλαθῆσαν, ἔργον ἀρετῆσιν ἀγαθῶν ἐστὶ γὰρ ἐστὶ τῶν ῥωμαίων οἰκονομίας, ἀπεικόντως ἰσίων μακρομεταίτη τοιαύτης συμφορᾶς.

D
CAP. XXVIII.

Quomodo Ariani divinum Meletium opinionioni sue favere arbitrati, à Sebastena sede Antiochiam transtulerunt: cumque ille Catholicam fidem libere professus esset, pudore suffusus, Eusebium ejus loco constituerunt. Meletius vero separatim conventus Ecclesiasticos habuit, cum Homousiani illum averfarentur, utpote ab Arianis ordinatum.

Peridem tempus cū Eudoxius Constantinopolitanam Ecclesiam obtineret, multi Antiochenâ sedem ambire

D
Κεφ. κη.

Ὅτι οἱ ἀριανοὶ ὡς ἐμπόρῳ λαοῦ ἡρώμετο τὸν οἶον μόνον ἐκ σεβασίας ἀντιόχειαν ἀποτίθεισάν, τὸ ἡρώμετο τὸν οἶον παρρησία ὁμολογῆσαι τὸν κατὰ τὸν ἰσίων, καὶ καθελόντων τὸν ἰσίων ἰσίων ἰσίων τῶν ἰσίων μὴ ἐστὶ τὸν ἰσίων ἐκ τῶν ἰσίων οἱ γὰρ τὸ δόμοσιν φρονήτες, αὐτὸν ἰσίων ἰσίων, ἐκ τῶν ἀρετῶν χημάσιν ἰσίων.

EΝ δὲ τῷ τότε εὐδοξίῳ καθελόντων κωνσταντινῶν πόλιν ἐκκλησίαν, πλείονος τὸν ἐν ἀνίσοχίᾳ ἰσίων ἀποτίθεισάν ἰσίων